

drevet virksomheds egen skat - for så vidt man kan tale herom - udgøres således af hele eller dele af virksomhedsindehaverens personlige skat.

Dette har betydning i relation til reglerne om sikkerhedsstillelse i opkrævningslovens § 11, stk. 1, 2 og 5. Således indgår selskabsskatterestancer ved vurderingen af, om der skal stilles sikkerhed efter reglerne i hhv. § 11, stk. 1 og 2, samt ved vurderingen af, hvor stor den stillede sikkerhed skal være. Her indgår virksomhedens »egen« skat således ved vurderingen/opgørelsen af krav om sikkerhed.

Efter bestemmelsen i § 11, stk. 1, nr. 1, kan en virksomhed pålægges at stille sikkerhed for skyldige skatter og afgifter, når en virksomhed indenfor de seneste 12 afregningsperioder 4 gange ikke rettidigt har indbetalt skatter og afgifter omfattet af denne lov. Det er yderligere en betingelse, at virksomhedens restance overstiger 25.000 kr., jf. § 11, stk. 1, nr. 1, litra a.

Da personskatter ikke er omfattet af loven, indgår de skatter, som ejeren af en personligt drevet virksomhed er i restance med - og som hidrører fra overskuddet fra virksomhedsdriften - dvs. virksomhedens »egen« skat, således ikke ved opgørelsen af, om virksomhedens restance overstiger 25.000 kr. og dermed i vurderingen af, om der skal stiles sikkerhed.

Efter § 11, stk. 2, kan der stilles krav om sikkerhed, hvis der i en virksomhed, som ønskes anmeldt til registrering, er involveret fysiske eller juridiske personer, som er ejere af virksomheden, som reelt driver den, eller som er bestyrelses- eller direktionsmedlemmer, og hvis disse har været involveret i tidligere virksomhedsdrift, som har afstedkommet et samlet tab for staten på mere end 50.000 kr. Ved opgørelsen af de 50.000 kr. indgår således, jf. det ovenstående, heller ikke personskatter, der hidrører fra drift af personlig drevet virksomhed.

Efter § 11, stk. 5, skal sikkerhed stilles for et beløb, der svarer til virksomhedens restancer for skatter og afgifter der opkræves efter opkrævningsloven samt det forventede gennemsnitlige tilsvaret i en tre-måneders periode. Heller ikke ved opgørelsen af sikkerhedens størrelse indgår således virksomhedsrelaterede personskatter.

3.8.1.2. Filialbestyrere

Efter § 11, stk. 2, kan der således stilles krav om sikkerhed, hvis der i en virksomhed, som ønskes anmeldt til registrering, er involveret fysiske eller juridiske personer, som er ejere af virksomheden, som reelt driver den, eller som er bestyrelses- eller direktionsmedlemmer, og hvis disse har været involveret i tidligere

virksomhedsdrift, som har afstedkommet et samlet tab for staten på mere end 50.000 kr.

Filialer af udenlandske aktieselskaber skal ifølge aktieselskabslovens § 151 registreres hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og ifølge § 149 ledes af en eller flere filialbestyrere. Tilsvarende gælder for filialer af udenlandske anpartsselskaber, jf. anpartsselskabslovens § 68. En filialbestyrer har en funktion, der minder om den ledelsesfunktion, der påhviler en direktør, hvilket bl.a. kommer til udtryk i aktieselskabslovens § 149, stk. 2, 2. pkt., der fastslår, at de i loven om direktører anførte bestemmelser - med de fornødne afvigelser - finder tilsvarende anvendelse på filialbestyrere.

Med den nuværende affattelse af opkrævningslovens § 11, stk. 2, vil det imidlertid ikke være muligt at betinge registreringen af sikkerhedsstillelse, hvis en person, der har den relevante tilknytning til den virksomhed, der er anmeldt til registrering, tidligere har været filialbestyrer i en anden virksomhed, der i forbindelse med en konkurs eller en konstateret insolvens har påført told- og skatteforvaltningen et usikret tilgodehavende eller staten et tab på mere end 50.000 kr.

3.8.2. Forslagets baggrund

3.8.2.1. Inddragelse af personskatter

En restance bestående af personskatter og bidrag vil ofte vedrøre en personligt drevet erhvervsmæssig virksomhed, som personen har eller har haft. Den del af virksomhedsejerens personlige skat, som kan knyttes til overskuddet fra den personligt drevne virksomhed, kan betegnes som den personlig drevne virksomheds »egen« skat og kan dermed sidestilles med den selskabsskat, som betales af overskuddet fra virksomheder, der drives i selskabsform.

Selskabsskatter opkræves i kraft af bestemmelsen i selskabsskattelovens § 24, 2. pkt., efter opkrævningsloven og dermed indgår i beregningen af og anvendelsen af den efter opkrævningslovens § 11, stk. 1 (alleerede registrerede virksomheder) og stk. 2 (nyregistrering af virksomheder), jf. stk. 5, stillede sikkerhed, og tæller med ved opgørelsen af det i opkrævningslovens § 11, stk. 2, nævnte beløb på 50.000 kr. Dette gælder ikke for virksomhedsrelaterede personskatte- og bidragsrestancer.

Det forekommer således jævnlige, at en person, der driver selvstændig virksomhed, er i stand til at betale den moms og A-skat m.v., der opstår i forbindelse med virksomhedsdriften, men derimod ikke kan betale personskatterne og egne arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag.

Personskatterestancen kan typisk opstå, fordi den selvstændiges foreløbige skat (B-skat), jf. kildeskatte-